

Mál nr. 327/2009

M

og

Vátryggingafélagsins X v/fasteignatryggingar (vatnstjónstryggingar)

Vatnstjón 26.03. 2009, skemmdir á parketi, ágreiningur um greiðsluskyldu.

Gögn.

- 1) Málskot mótttekið 17.09. 2009, ásamt fylgiskjöllum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 30.09. 2009.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila.

Viðkomandi húseign mun hafa orðið rafmagnslaust en enginn hafði verið í húsnaðinu um vikutíma. Vatn hafði runnið út ísskápnunum út á golf þannig að skemmdir urðu á parketi.

Vátryggingfélagið hafnar bótaskyldu með vísan til 3. gr. skilmála vatnstjónstryggingar þar sem segir að bætur miðast við sannanlegar vatnsskemmdir á hinn váttryggðu húseign. Bætur miðast við kostnað við uppbot og rask sem óhjákvæmilegt er til að komast fyrir leka og frágang vegna slíkra aðgerða þannig að húseignin verði ekki í lakara ástandi en fyrir tjónið sbr. nánar ákvæðið.

Félagið vísar til þess að vatnstjónstrygging er í eðli sínu munatrygging en ekki ábyrgðartrygging og bætir sem slík sannanlegar vatnsskemmdir. Þegar hafi verið gengið frá greiðslu vegna 16.5 fm í samræmi við fyrirliggjandi tjónamat. Sannanlegar vatnsskemmdir hafi þegar verið bættar. Máli sínu til stuðnings vísar félagið til úrskurða Úrskurðarnefndar í vátryggingamálum nr. 52/2006 og 130/2009.

M telur að greiðsluskyldu félagsins hafi ekki verið fullnægt. Húsinu hafi verið mikið breytt og endurbætt fyrir tjónið m.a. hafi verið opnað á milli eldhúss og stofu, rýmin eru í dag eitt rými ólíkt því sem áður hafði verið. “Ósannngjarnt að okkar mati að bæta tjón út frá byggingarnefndar-teikningu en ekki því ástandi sem eignin er í. Í dag er samfellt parket á rýminu og ekki mögulegt að okkar mati að skeita það saman á smekklegan hátt.” Um er að ræða eitt rými 36 fm þ.e. 16 fm eldhús og 20 fm stofu, þar sem samfellt parket er á rýminu öllu. M vísar til þess að mikil umferð og stólar séu kringum borð sem þarna er og að ekki væri “nokkur leið að skeita saman parket á því svæði svo vel sé. Það yrði alltaf að vera samskeitingarlisti sem stólar myndu rekast í.” M vísar til þess að samkvæmt skilmálum á að bæta tjónið þannig að eignin verði ekki lakari en hún var fyrir tjónið.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum er ljóst að búið var að opna milli stofu og eldhúss. Samfellt parket er á rýminu sem myndar eitt rými. Að teknu tilliti til þessa er ekki unnt að fallast á þá afstöðu vátryggingafélagsins að miða skuli við uppgjör við samþykktar teikningar byggingarnefndar þ.e. eldhús sem eitt rými, stofa annað o.s.frv. Staðreynt hefur verið að um eitt rými er að ræða.

Samkvæmt vátryggingarsamningi aðila á húseignin sem hér um ræðir “ekki að vera í lakara ástandi en hún var fyrir tjónið.” Ekki hefur verið sýnt fram á að unnt sé að uppfylla ofangreint með því uppgjóri sem fram hefur farið í þessu sérstaka tilviki. Atvik máls verður að skoða hverju sinni með hliðsjón af aðstæðum. Í þessu tilviki er eldhúsið og stofan ein heild. M á því rétt á greiðslu bóta í samræmi við ofanritað.

Það breytir ekki ofanrituðu þó hér sé um vatnstjónstryggingu að ræða en ekki ábyrgðartryggingu.

Til hliðsjónar má vísa til úrskurðar nefndarinnar í máli 96/2009, þar sem fjallað er um rými sem myndar eina heild.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda er fyrir hendi samkvæmt þeirri vátryggingu sem hér um ræðir. Bótauppgjör skal taka mið af því að eldhús og stofa sé ein heild.

Reykjavík 20. október 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hdl.

Jón Magnússon hrl.